

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717207881
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6717207881.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX P., zastúpený advokátom JUDr. Michalom Vlkolinským, so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, proti žalovanej S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. E. XX, XXX XX L. J., o zaplatenie 6.400,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/19/2017-190 z 27. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobu o vrátenie pôžičky vo výške 6 400,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 19.05.2014 do zaplatenia súd prvej inštancie zamietol ako predčasne podanú z dôvodu, že žalovaný nepreukázal dátum splatnosti pôžičky. Vykonaným dokazovaním popísaným v dôvodoch rozsudku súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke pôžičku vo výške 6 400,- € spôsobom, že dňa 18.05.2013 jej poukázal na účet sumu 5 200,- € a dňa 28.05.2013 sumu 1 200,- €. Žalobca svoje tvrdenie, že požičanú sumu mala žalovaná vrátiť najneskôr do 18.05.2014 nepreukázal. Túto skutočnosť mienil preukázať výpoveďou svedkyne N. L.. Súdu však žiadna „výpoveď“ svedkyne doručená nebola. Dôkaz výsluchom svedkyne N. V. žalobca nenavrhol. Súd konštatoval, že je podstatný rozdiel medzi výpoveďou a výsluchom, pretože výpoveď je tvrdenie spravidla produkované v písomnej podobe a výsluch je priamy a bezprostredný verbálny prejav osoby, ktorá má potvrdiť/poprieť určité skutočnosti. Ak žalobca zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom advokátom nenavrhol predvolať svedkyňu N. L. na výsluch, súd tak svojvoľne urobiť nemohol z dôvodu, že takáto dispozícia (navrhovať dôkazy) zo zákona prislúcha iba strane sporu. V opačnom prípade by bola poškodená druhá strana sporu, bolo by porušené jej právo na spravodlivý proces. Nárok žalobcu posúdil podľa ustanovenia § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) a § 559 ods. 1, 2 OZ s vysvetlením, že zmluva o pôžičke môže byť uzavretá aj ústne, avšak v prípade budúceho sporu musí veriteľ hodnoverným spôsobom preukázať, že došlo k reálnemu poskytnutiu predmetu pôžičky, v akej výške a ako mala byť pôžička uhradená a musí preukázať dátum splatnosti poskytnutej pôžičky. Súd nemal pochyb o tom, že žalobca ako veriteľ požičal žalovanej 6 400,- €. Túto skutočnosť potvrdila aj sama žalovaná, ktorá na vysvetlenie uviedla, že žalobca si na svoje meno vybavil úver v I. C. C., a. s. E. a tie prostriedky, ktoré dostal z I. C. C., a. s. previedol v dvoch platbách na účet žalovanej. Obrana žalovanej spočívala v tom, že úver poskytnutý žalobcovi I. C. C., a. s. po dohode so žalobcom mala splácať ona ako ručiteľka a po oboznámení sa so správou I. C. C., a. s. a výpismi z účtov stavebného úveru od I. C. C., a. s. za roky 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 a ďalších listinných dôkazov považoval súd

prvej inštancie za preukázané, že žalovaná na úver poskytnutý žalobcovi zaplatila minimálne 3 753,36 € spôsobom, že priamo I. C. C., a. s. uhradila splátky úveru za žalobcu.

1.1 Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 255 a § 262 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) a úspechom žalovanej v spore.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca s odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C. s. p. Zopakoval, že zaplata sumy 6 400,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 19.05.2014 do zaplata sa domáha na tom skutkovom základe, že bez písomnej zmluvy o pôžičke požičal žalovanej žalovanú sumu, ktorú sa dlžníčka zaviazala vrátiť najneskôr do 18.05.2014. Poskytnutie pôžičky preukázal žalobca výpisom zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a výpisom zo živnostenského registra žalovanej, keďže poskytnutie pôžičky súviselo so začatím podnikateľskej činnosti žalovanej. V rozpore so zisteným a preukázaným skutkovým stavom žalovaná označila žalobu za neoprávnenú a bezdôvodnú. Tvrdenie žalovanej, že sa so žalobcom dohodla, že žalobca si zoberie úver z I. C. C., a. s. s tým, že úverové mesačné splátky bude splácať ona nie je pravdivé a s danou pôžičkou vôbec nesúvisí, ale vzťahuje sa na sporenie pre dcéru žalovanej. Poskytnuté finančné prostriedky tak ako to uvádzal žalobca už v žalobe si musel sám požičať. Úver mu pomáhala vybaviť a podklady pre poskytnutie úveru pripraviť p. N. L., ktorá žalobcovi poskytuje účtovnícke služby a bola pri tom, keď sa žalovaná zaviazala sumu 6 400,- € vrátiť žalobcovi do jedného roka od poskytnutia pôžičky. Žalobca navrhol vykonať dôkaz výpoveďou svedkyne L.. Týmto návrhom sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, na pojednávaní dňa 27.05.2019 v zmysle § 182 C. s. p. vyzval prítomné strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, teda aby predniesli svoju záverečnú reč, ktorá bola diktovaná každou sporovou stranou priamym diktátom do záznamového zariadenia a následne sudca vyhlásil uznesenie, že ďalšie dokazovanie nenariaďuje a vyhlasuje ho za skončené. Závery súdu uvedené v bode 11 odôvodnenia rozsudku, že žalobca nenavrhol vykonať dôkaz výsluchom svedkyne je nesprávny a v rozpore s procesnými návrhmi žalobcu. Žalobca preto prikladá k odvolaniu aj písomné vyjadrenie svedkyne N. L. z 23.05.2019, v ktorom svedkyňa uviedla, že žalovaná požiadala žalobcu o poskytnutie pôžičky s tým, že požičané prostriedky vráti žalobcovi najneskôr do jedného roka. Žalobca vzhľadom na spôsob vedenia pojednávania sudcom nedostal možnosť tento listinný dôkaz predložiť súdu prvej inštancie, keď sudca bez toho, aby pred rozhodnutím o skončení dokazovania zistil, či strany majú návrhy na doplnenie dokazovania, rozhodol o skončení dokazovania.

2.1 Tak ako uviedol súd prvej inštancie zmluva o pôžičke pre svoju platnosť nevyžaduje písomnú formu, jej podstatnou náležitosťou sú len dohoda o požičaní peňazí a záväzok dlžníka vrátiť požičané peniaze a dohoda o čase vrátenia, ktorý nemusí byť určený konkrétnym dňom; stačí, ak je dohodnutý tak, že čas vrátenia možno nepochybne, jasne a presvedčivo určiť. Veriteľ s dlžníkom sa môžu dohodnúť na poskytnutí pôžičky, výške požičaných peňazí, forme úhrady a dátume splatnosti aj ústne, čo však v prípade budúceho sporu do značnej miery zaťažuje veriteľa, pretože ak by sa domáhal vrátenia či už celej alebo časti požičanej sumy, musí hodnoverným spôsobom preukázať, že došlo k reálnemu poskytnutiu predmetu pôžičky, v akej výške, ako mala byť pôžička uhradená, no predovšetkým musí preukázať dátum splatnosti poskytnutej pôžičky.

2.2 Žiadal od krajského súdu, aby podľa § 388 C. s. p. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu aj s príslušenstvom vo forme úroku z omeškania a 100 % náhradou trov konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu označila rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny vo výroku o zamietnutí žaloby a navrhla potvrdiť ho postupom podľa § 387 C. s. p. v celom rozsahu a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. I keď jej skutkové tvrdenia a dôkazy procesnej obrany nie sú v odôvodnení rozsudku správne interpretované (pretože neprevzala od žalobcu žiadnu pôžičku a dlh voči I. C. C., a. s. ku dňu 30.04.2019 v celosti uhradila) v konečnom dôsledku sa súd správne vysporiadal so žalobou, keď ju v celom rozsahu zamietol. Správne sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s dôkaznou situáciou a dôkazmi predloženými stranami sporu. Pokiaľ žalobca mienil vykonať dôkazný prostriedok procesného útoku formou výsluchu svedka, mal tento dôkaz riadne podľa § 197 C. s. p. navrhnúť a to buď návrhom na predvolanie svedkyne súdom podľa § 197 ods. 2 C. s. p. alebo zabezpečiť jej prítomnosť na pojednávaní podľa § 197 ods. 1 C. s. p., avšak ani po upozornení konajúcim sudcom na poslednom pojednávaní žalobca, resp. jeho právny zástupca dôkaz nepredložil, resp. kvalifikovane jeho vykonanie nenavrhol a svojimi viacerými neprítomnosťami spôsobil nehospodárne prieťahy v tomto konaní. Na dôkaz pripojený v odvolacom konaní (písomné vyjadrenie svedkyne) podľa § 366 C. s. p. nie je možné prihliadať. Ide o neprípustnú novotu v konaní. Z obsahu odvolania nie je možné zistiť, v

čom konkrétne žalobca rozporuje rozsudok súdu prvej inštancie podľa uplatnených odvolacích dôvodov. Z opatrnosti vznáša žalovaná námietku premlčania.

3.1 Žalovaná vyslovuje pochybnosť, že žalobca podal svoje odvolanie v zákonnej 15 dňovej lehote, keď žalovaná prostredníctvom poštového doručovateľa prevzala rozsudok súdu prvej inštancie až 24.06.2019 a predpokladá, že vtedy bol doručovaný aj právnomu zástupcovi žalobcu. Žalobca podal odvolanie až 24.07.2019 a pravdepodobne zmeškal zákonnú lehotu na podanie odvolania, preto by mal odvolací súd jeho odvolanie ako oneskorene podané odmietnuť.

4. Podľa pokynu sudcu na č. I. 196 spisu mal byť rozsudok súdu prvej inštancie doručený právnomu zástupcovi žalobcu a žalovanej. Dokladom o doručení rozsudku žalovanej na adresu jej trvalého bydliska je pripojená doručenka z pošty L. J., na ktorej je vyznačený dátum prevzatia 25.06.2019. V súlade s § 29 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) doručoval súd prvej inštancie žalobcovi rozsudok prostredníctvom jeho právneho zástupcu (§ 110 ods. 1 C. s. p.) do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu. Na č. I. 223 spisu je žurnalizovaná doručenka z Ústredného portálu verejnej správy, podľa ktorej bol rozsudok právnomu zástupcu doručený dňom 06.07.2019 uplynutím úložnej doby. Súd prvej inštancie nesprávne v predkladacej správe odvolaciemu súdu uvádza, že napadnuté rozhodnutie prevzal právny zástupca žalobcu až 08.07.2019. Dátum 08.07.2019 je dátum prijatia elektronickeho oznámenia o doručení rozsudku právnomu zástupcovi žalobcu. V doručenke je správne uvedené, že sa za deň doručenia považuje dátum 06.07.2019, keď podľa § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente je úložná lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu. Úložná lehota, počas ktorej bola elektronická úradná správa (rozsudok súdu prvej inštancie) považovaná za nedoručenú zástupcovi žalobcu, začala plynúť 21.06.2019 (z dôvodu, že elektronická správa bola zástupcovi žalobcu odoslaná 20.06.2019) a jej posledný deň pripadol na 05.07.2019. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov sa považuje za doručenú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Úložná lehota podľa doručky na č. I. 213 zástupcovi žalobcu márne uplynula 06.07.2019 o 00.14 hod. Deň 06.07.2019 nebol dňom pracovného pokoja ani štátnym sviatkom, preto 15 dňová lehota na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie (§ 362 ods. 1 C. s. p.) začala žalobcovi plynúť dňom nasledujúcim po doručení rozsudku (§ 121 ods. 2 C. s. p.) a jej koniec sa podľa § 121 ods. 4 C. s. p. presunul na najbližší pracovný deň, keďže koniec 15 dňovej lehoty pripadol na 21.06.2019 v nedeľu. Zákonnú 15 dňovú lehotu na podanie odvolania žalobca stihol, keď jeho odvolanie podľa potvrdenia o odoslaní podania na č. I. 228 spisu bolo odoslané súdu prvej inštancie 22.07.2019 v pondelok. Na základe týchto zistení nemohol odvolací súd odmietnuť odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. a) C. s. p. ako oneskorene podané a odvolanie prejednal vecne bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že zákonné podmienky na jeho nariadenie podľa § 385 ods. 1, 2 C. s. p. splnené neboli z dôvodu, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a dôkazy ním vykonané nebolo potrebné doplniť ani zopakovať.

5. Odvolanie možno podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odôvodniť len tam uvedenými dôvodmi. Z nich žalobca uplatnil tri pod písm. d), f) a h), ktoré nie sú zrozumiteľne rozvedené a nekorešponujú s odôvodnením odvolania tak, ako to namieta aj žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu. Žalobca nekonkretizuje vadu konania podľa § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ak za vadu konania by sa malo považovať nevykonanie dôkazu výsluchom svedkyne N. L., keď iba takúto výtku voči postupu súdu prvej inštancie vzniesol žalobca v odvolaní, nevykonanie stranou navrhnutých dôkazov nie je možné považovať za vadu zmätočnosti ani vylúčenie žalobcu z realizácie procesného práva, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/198/2018 z 29.04.2020 bod 18 odôvodnenia).

6. Pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) nie je možné podriaďiť tú časť odvolania žalobcu, kde žalobca len žalovanej vytýka, že v „rozpore so zisteným a preukázaným skutkovým stavom žiadala žalobu zamietnuť ako neoprávnenú a bezdôvodnú a časť, podľa ktorej tvrdenie žalovanej, že sa so žalobcom dohodla, že si vezme úver žalobca z I. C. C., a. s. s tým, že

úverové mesačné splátky bude splácať žalovaná nie je pravdivé a s danou pôžičkou vôbec nesúvisí, ale sa vzťahujú na sporenie pre dcéru žalovanej“, keď súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia takéto skutkové zistenia neuvádza. Žalobca nerozporuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie, iba spochybňuje obsah prednesov žalovanej.

7. Z odvolania nie je zrejmé, v čom má spočívať nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď žalobca v odvolaní cituje tie isté zákonné ustanovenia ako súd prvej inštancie (§ 657, § 559 ods. 1 a § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a vzápätí odcitoval celý 10. odsek odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie bez toho, aby čo i len slovom sa zmienil o tom, v čom vidí nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku.

8. Odvolací súd je podľa § 379 C. s. p. okrem zákonných výnimiek viazaný rozsahom odvolania a podľa § 380 ods. 1 C. s. p. je viazaný aj odvolacími dôvodmi. Žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním v celom rozsahu len z hľadiska odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C. s. p. a keď odvolací súd vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré by podľa § 380 ods. 2 C. s. p. musel prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené nezistil, preskúmal správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie len z hľadiska odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom a konštatuje, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny vo výroku aj v dôvodoch, preto bolo odvolacím súdom podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdené.

9. Je možné súhlasiť so žalovanou, že dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie sú dosť stručné a z hľadiska presvedčivosti rozhodnutia o jeho správnosti aj pre nezainteresovanú verejnosť bolo potrebné rozvinúť odôvodnenie ohľadne skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov, ale nedostatok obširnejšieho odôvodnenia nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď záverečný právny záver súdu prvej inštancie (o tom, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že pôžička poskytnutá žalovanej bola splatná v lehote jedného roka) pre rozhodnutie vo veci zamietajúcim rozsudkom spolu s tou časťou odôvodnenia, kde súd prvej inštancie (bod 6) uvádza, že žalovaná úver čerpaný žalobcom z I. C. C., a. s. splatila minimálne vo výške 3 753,36 €, čím podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka zrejme považoval dlh žalovanej voči žalobcovi v tomto rozsahu za splnený, právne existujúci.

10. Odvolací súd po preskúmaní písomného spisového materiálu a vypočítaní si všetkých zvukových záznamov o vykonaných pojednávaníach dospel k zhodnému názoru ako súd prvej inštancie, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že pôžička vo výške 6 400,- € bola splatná 18.05.2014 a žalovaná si povinnosti ústne dohodnuté v súvislosti s pôžičkou nespĺnila.

10.1 Žalovaná predloženými listinnými dôkazmi preukázala svoju procesnú obranu, že na meno spoločnej dcéry žalobcu a žalovanej V. R. bola založená zmluva o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX, na ktorej bola vykonaná zmena spočívajúca v navýšení cieľovej sumy na 7 000,- € v čase, keď na účte bol vykazovaný stav 2 088,46 € a nasparené prostriedky zo zmluvy č. XXXXXXXX 6 XX vo výške 2 088,46 € boli prevedené na nadobúdateľa K. R. (žalobcu). Na túto dcérinu zmluvu o stavebnom sporení poukazovala žalovaná už v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 20.03.2018, čo si všimol aj zástupca žalobcu a žalovanej v písomnom podaní zo dňa 15.02.2019 na č. I. 145 a nasledujúce vytyka, že žalovaná uvádza nesprávne číslo zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX, hoci už k vyjadreniu k žalobe doložila žalovaná list I. C. C., a. s. E. z 03.05.2013 (č. I. 44 spisu), kde sa potvrdzuje zmena zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX uzavretá na meno V. R. ako zmluva o stavebnom sporení tarifa JC K. extra založená 01.10.2004. Ďalšou listinou vystavenou I. C. C., a. s. v kópii na č. I. 184 spisu je preukázané, že k zmluve o úvere na meno K. R. pod č. XXXXXXXXXXXX s cieľovou sumou 7 000,- € boli preúčtované prostriedky zo zmluvy o stavebnom sporení pod č. XXXXXXXXXXXX (pôvodná zmluva o stavebnom sporení na meno V. R.) v celkovej výške 2 088,46 € a k tejto sume pre dosiahnutie cieľovej sumy 7 000,- € bol poskytnutý žalobcovi úver vo výške 4 893,05 € a dňa 17.05.2013 poukázala I. C. C. žalobcovi na jeho účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX úver vo výške 5 600,- €, o čom svedčí dôkaz predložený žalobcom na č. I. 4 spisu - výpis z jeho účtu s bezhotovostným vkladom z účtu XXXXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX z účtu stavebného sporenia, z ktorých dňa 18.05.2013 poukázal žalovanej 5 200,- € a ďalší vklad z účtu stavebného sporenia na účet žalobcu vo výške 1 300,- € dňa 24.05.2013, z ktorých 28.05.2013 poukázal žalobca žalovanej 1 200,- €.

11. Splatnosť pôžičky na deň 18.05.2014 bola tvrdená v žalobe a písomných podaniach právneho zástupcu žalobcu a jeho ústnom prednese na 18.05.2014, sám žalobca sa však pri výsluchu na pojednávaní dňa 27.05.2019 k dátumu splatnosti vyjadriť nevedel. Na otázky sudcu, kedy, ktorý deň

mala žalovaná pôžičku vrátiť (čas 8 min. 34 sek. zvukového záznamu) žalovaný odpovedal, že si už prvý dátum nepamätá (čas 8 min. 45 sek. zvukového záznamu), hoci v žalobe sa tvrdí konkrétny deň splatnosti. Na výsluch a na otázky sudcu, kedy mala žalovaná vrátiť požičané peniaze žalobca uviedol: „Ja si presne nepamätám, kedy mi v roku 2014 mala žalovaná požičané peniaze vrátiť. Zmluva o pôžičke bola v ústnej podobe, vzájomne sme si nepísali žiaden doklad o požičaní peňazí.“

11.1 Odvolací súd uvádza, že prednes právneho zástupcu žalobcu ohľadne splatnosti pôžičky do jedného roka nevyznieva vierohodne, keď pôžička nebola v celom rozsahu poskytnutá 18.05.2013, aby bola splatná do jedného roka 18.05.2014. Časť pôžičky bola poskytnutá len 28.05.2013, čo preukazoval žalobca výpisom zo svojho účtu a jeden rok od dátumu poslednej poskytnutej sumy by bol 28. máj 2014, nie 18. máj 2014.

12. Tvrdenia žalobcu o splatnosti pôžičky v jednoročnej lehote spochybňujú listiny predložené žalovanou a správa I. C. C., a. s. na č. I. 107 podaná na žiadosť súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že žalobca uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXXX X XX s I. C. C., a. s. E. s cieľovou sumou 7 000,- € dňa 14.05.2013, kde je ako ručiteľka uvedená žalovaná S. R., ktorá splátky úveru poskytnutého žalobcovi realizovala zo svojho účtu. Súd prvej inštancie nevyhodnotil tvrdenie žalovanej prednesené na pojednávaní dňa 27.05.2019, že poslednou splátkou úveru k 30.04.2019 splatila celý úver majúci za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach, že pôžička mala byť splatená iným spôsobom v lehote do 18.05.2014.

13. Podľa § 387 ods. 3 C. s. p. odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

14. Súd prvej inštancie v bode 6 odôvodnenia konštatoval, že z výpisov z účtu od Prvej stavebnej sporiteľne, a. s. považoval za preukázané, že žalovaná zaplatila z poskytnutého úveru minimálne sumu vo výške 3 753,36 €. S otázkou zániku dlhu žalovanej v zmysle procesnej obrany žalovanej sa mal vyvíjať primárne okresný súd. Po vzore uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 751/2016, bod 13 odôvodnenia odvolací súd podľa § 387 ods. 3 C. s. p. len spresňuje toto konštatovanie súdu prvej inštancie, že výpismi z účtu I. C. C., a. s. bolo preukázané, že spôsob vrátenia požičanej sumy tvrdený žalovanou (že ako ručiteľka splatí úver poskytnutý žalobcovi) bol preukázaný a ak bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu, nebolo potrebné pre účely odvolacieho konania doplniť dokazovanie v tom smere, či žalovaná splatila úver iba vo výške uvádzanej súdom prvej inštancie 3 753,36 € alebo v celom rozsahu, ako to tvrdila žalovaná na pojednávaní dňa 27.05.2019.

15. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a predkladajú sa až v odvolacom konaní označuje Civilný sporový poriadok za novoty v odvolacom konaní a zároveň upravuje ich prípustnosť v taxatívne vymedzených prípadoch: len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

15.1 Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. III. ÚS 141/2019 zo 17.12.2019 s odkazom na uznesenie sp. zn. I. ÚS 10/2017 z 11.01.2017 vysvetlil, že právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

16. Žalobcom predkladanú písomnú výpoveď svedkyne L. k odvolaniu správne označila žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu za novotu, ktorá podľa § 366 C. s. p. prípustná nie je. Žalobca neodôvodňuje predloženie novoty v odvolacom konaní niektorým z dôvodov uvedených v § 366. Z obsahu odvolania možno vyvodiť, že ich prípustnosť zakladá na tvrdení, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že tento dôkaz odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Tvrdenia žalobcu (jeho právneho zástupcu) neobstoja.

17. V písomne podanej žalobe skutočne žalobca navrhol ako dôkaz výpoveď svedkyne N. L., ktorú v písomnej forme prikladá len k odvolaniu, hoci je vyhotovená s dátumom 23.05.2019, ktorý predchádzal

dátumu posledného pojednávania 27.05.2019, na ktorom súd prvej inštancie vyhlásil vo veci samej rozsudok.

18. Zápisnice o pojednávanií vyhotovené súdom prvej inštancie podľa diktátu sudcu nezachytávajú presný priebeh pojednávanií. Pre účely zistenia, či súd prvej inštancie spôsobom vedenia pojednávania zabránil žalobcovi (jeho právnomu zástupcovi) predložiť ako dôkaz písomnú výpoveď N. L. alebo navrhnúť jej výsluch si odvolací súd vypočul všetky zvukové záznamy z pojednávania a konštatuje, že bol to práve právny zástupca žalobcu, ktorý opomenul takýto dôkaz súdu predložiť a nežiadal súd, aby svedkyňa N. L. k výsluchu predvolal a sám jej účasť na pojednávanií napriek príslubu nezabezpečil.

18.1 Pojednávanie zo 04.10.2018 bolo odročené za účelom vykonania dokazovania predložením listinných dôkazov a výsluchom svedkyne N. L., o ktorej zástupca žalobcu na výslovnú otázku sudcu, ktorá odznela v 15 min. 50 sek. zvukového záznamu, či zabezpečí účasť svedkyne N. L. na budúcom pojednávanií odpovedal, že jej účasť zabezpečí. Na ďalšie pojednávanie dňa 29.04.2019 sa nedostavil žalobca a neprišla ani svedkyňa N. L.. V zápisnici o pojednávanií na č. I. 166 nie je zachytený prednes právneho zástupcu žalobcu, ktorý po otázke sudcu, či je prítomný sám v čase 1 min. 11 sek. uviedol, že ospravedľuje neúčasť svojho klienta žalobcu, ktorý je v práci a na ďalšiu otázku, či nezabezpečil účasť svedkyne N.A. odpovedal právny zástupca žalobcu v 1 min. 22 sek., že: „Nie, nezabezpečili sme a myslel som, že ak by sa to dneska malo skončiť, ani nebudeme trvať na jej vypočutí“. Hoci na tomto pojednávanií žalovaná výslovne žiadala, aby sa nabudúce dostavila aj svedkyňa N. L. a aby sa jej pozrela do očí, zástupca žalobcu jej účasť na pojednávanií dňa 27.05.2019 nezabezpečil.

19. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu (jeho zástupcu), že mu sudca nedal možnosť predniesť návrhy na dokazovanie alebo predložiť dôkazy na pojednávanií dňa 27.05.2019. Po výsluchu žalobcu položil sudca (čas 23 min. 27 sek. zvukového záznamu) otázku každej zo sporových strán, či chcú doplniť svoje prednesy alebo predniesť nejaký návrh, na čo zástupca žalobcu a žalovaná zhodne uviedli, že návrhy na dokazovanie nemajú a z tohto dôvodu sudca podľa § 182 C. s. p. vyzval prítomné osoby, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci (predniesli záverečnú reč) na priamy diktát do záznamového zariadenia. Ešte pred diktovaním záverečnej reči (v 31 min. 59 sek.) sa zástupca žalobcu dopytoval sudcu na dátum listiny predloženej ako dôkaz žalovanou, ale nepovedal, že by sám chcel predložiť ako dôkaz písomnú výpoveď svedkyne L.. Ako prvý predniesol svoju záverečnú reč právny zástupca žalobcu, ktorý navrhol rozhodnúť vo veci spôsobom uvedeným už aj v žalobe a hoci aj počas záverečnej reči mal možnosť ako dôkaz o poskytnutí pôžičky s lehotou splatnosti do 18.05.2014 predložiť písomnú výpoveď svedkyne N.A., ktorá bola spísaná už dňom 23.05.2019 neurobil tak, ani nenavrhol odročiť pojednávanie za účelom jej výsluchu. Svojou záverečnou rečou v podstatne potvrdil, že predkladanie dôkazov zo svojej strany považoval za ukončené.

20. Podľa § 182 C. s. p., ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

21. Úvaha o tom, či je potrebné vo veci vykonať ďalšie dôkazy prináleží podľa § 182 C. s. p. sudcovi prejednávajúcej veci. V súlade s týmto zákonným ustanovením po zhrnutí vlastných návrhov a vyjadrení strán sporu k dokazovaniu a k právnej stránke veci súd prvej inštancie vyhlásil uznesením dokazovanie za skončené, čím postupoval v súlade so zákonom a neporušil žiadne procesné práva žalobcu. Ak sudca zachoval postup podľa § 182 C. s. p. a vyzval strany sporu, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci a ak nebol prednesený žiadny návrh na dokazovanie z ich strany a podľa § 154 C. s. p. vyhlásil dokazovanie za skončené, neznelo jeho postupom realizovať strane jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/57/2019 z 29.04.2020).

22. Zákonné podmienky pre predloženie novoty v odvolacom konaní podľa § 366 C. s. p. zo strany žalobcu splnené neboli a odvolací súd konštatuje, že na základe skutkového stavu zisteného v prvoinštančnom konaní súd prvej inštancie vec správne právne posúdil podľa ustanovenia § 657 a § 559 Občianskeho zákonníka a rozhodol vecne správne, keď žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že si žalovaná ústne dohodnuté podmienky zmluvy o pôžičke, že požičanú sumu 6 400,- € vráti do 18.05.2014 nesplnila a naopak žalovaná predloženými a navrhnutými dôkazmi jednoznačne preukázala, že ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie splácala požičanú sumu žalobcovi spôsobom, že

ako ručiteľka vkladala na účet stavebnej sporiteľne dohodnuté splátky úveru. Ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. nebol uplatnený dôvodne.

23. Po účinnosti Civilného sporového priadku je potrebné považovať aj námietku premlčania (hmotnoprávna námietka podľa § 152 C. s. p.), ktorá nebola prednesená pred súdom prvej inštancie za novotu v odvolacom konaní, prípustnú len v prípadoch uvedených v § 366 C. s. p. Ak odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov v ňom uvedených, nebolo potrebné sa už námietkou premlčania vznesenou žalovanou až v odvolacom konaní zaoberať.

24. Súd prvej inštancie správne podľa § 255 ods. 1 C. s. p. priznal žalovanej právo na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, keď bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu.

25. Žalovaná uspela v celom rozsahu aj v odvolacom konaní, z tohto dôvodu jej voči žalobcovi priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalovanej v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania, ktoré vydá súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).